

კანონი იმ

105. ალელუა

¹ აუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი. ² ვინმე იტყოდის ძლიერებათა უფლისათა, სასმენელ-ყვნეს ყოველნი ქებულებანი მისნი? ³ ნეტარ არიან, რომელთა დაიცვან სამართალი და ყონ სიძარტლე ყოველსა ჟამსა. ⁴ მომიკსენენ ჩუენ, უფალო, სათნოებითა ერისა შენისაჲთა და მოძხედენ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა, ⁵ რაჲთა ვიხილოთ ჩუენ სიტკბობაჲ რჩეულთა შენთაჲ და ვიხარებდეთ ჩუენ სიხარულითა ნათესავისა შენისაჲთა, რაჲთა ვიქებოდით ჩუენ სამკვდრებელთა შენთა თანა.

ყჩიღნი უნ

105. ტზუნცა

¹ *საყრდისიჲცჳთ აყდროსე, მიღჳითაჲ ეჩყრა ჲმის, მიღჳითაჲ აყყაყრისეშჳ ჲმის რაყროსაყრა შისი.* ² *ჩინჳი Პყაშჳს მირაყმიყყე-თარ აყყორისეარე, სეღჳჳინჳ-ყჳრინჳს ყაყრჳთნი იყყაყოყყენი შისნი?* ³ *ჩიყდრის ჲმირინ, მადჳითარე ჳჳიყჳრინ სეშჳმთაროი ჳე ყანი სიშჳმი-თარჳ ყაყრჳთსე Პრეშსე.* ⁴ *შაშჳყსიჳინჳს საყჳნი, აყდროსა, სერთნაყ-ყთარე Პმირსე ყჳრინსეარე ჳე შაშჳჳჳინჳს საყჳნი შიყდრაყრდისიყყთარე ყჳრინთარე,* ⁵ *ჩირთარე Პრეყროსათ საყჳნი სიყყყაყყრა მისყყოთარე ყჳრინ-თარე ჳე Პრეყრდისიყყჳთ საყჳნი სიყდრმაყოთარე ჩერთჳსეჳრისე ყჳრინსე-არე, მირთარე Პრეიყყაშჳთ საყჳნი სეშჳყშჳიყყყოთარე ყჳრინთარე თრინე.*

კანონი მითს უთმეტი

105. ალილუია

¹ აღიარეთ უფალი, რადგან კეთილია, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ² ვინ გამოთქვამს უფლის სიძლიერეს და გასაგონს გახდის მის ქებას? ³ ნეტარია, ვინც იცავს სამართალს და იქმს სიძარტლეს ყოველ ჟამს. ⁴ გაგვიხსენე ჩვენ, უფალო, შენი ერისადმი სათნოებით და მოგვხედე ჩვენ შენი გადარჩენით, ⁵ რათა ვიხილოთ შენს რჩეულთა სიკეთე და ვიხაროთ შენი ხალხის სიხარულით, რათა ვიქოთ თავი შენს სამკვიდროსთან ერთად.

⁶ ვცოდეთ მამათა ჩუენთა თანა, უშჯულო ვიქმნენით და გეცრუევენით შენ. ⁷ მამათა ჩუენთა ეგვპტეს შინა არა გულისკმა-ყვნეს საკვრველებანი შენნი, არცა მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი და განგამწარეს წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწამულისასა. ⁸ და იკსნნა ივინი სახელისა მისისათვის, რაფთამცა გულისკმა-ყვეს ძლიერებაჲ მისი; ⁹ და შეჰრისხნა ზღუასა მეწამულსა, და განკმა, და უძლოდა მათ უფსკრულსა შინა, ვითარცა უდაბნოსა ზედა; ¹⁰ და განარინნა ივინი კელისაგან მოძულეთაჲსა და იკსნნა ივინი კელისაგან მტერთა მათთაჲსა; ¹¹ და დაფარნა წყალმან მაჭირვებელნი მათნი, და ერთიცა მათგანი არა განერა. ¹² და ჰრწმენა მათ სიტყვასა მისისაჲ და აქებდეს ქებულებასა მისსა. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყნეს მათ საქმენი მისნი და არა დაუთმეს ზრახვასა მისსა.

⁶ ჩუენთა მამათა თანა, უშჯულო ვიქმნენით და გეცრუევენით შენ. ⁷ მამათა ჩუენთა ეგვპტეს შინა არა გულისკმა-ყვნეს საკვრველებანი შენნი, არცა მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი და განგამწარეს წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწამულისასა. ⁸ და იკსნნა ივინი სახელისა მისისათვის, რაფთამცა გულისკმა-ყვეს ძლიერებაჲ მისი; ⁹ და შეჰრისხნა ზღუასა მეწამულსა, და განკმა, და უძლოდა მათ უფსკრულსა შინა, ვითარცა უდაბნოსა ზედა; ¹⁰ და განარინნა ივინი კელისაგან მოძულეთაჲსა და იკსნნა ივინი კელისაგან მტერთა მათთაჲსა; ¹¹ და დაფარნა წყალმან მაჭირვებელნი მათნი, და ერთიცა მათგანი არა განერა. ¹² და ჰრწმენა მათ სიტყვასა მისისაჲ და აქებდეს ქებულებასა მისსა. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყნეს მათ საქმენი მისნი და არა დაუთმეს ზრახვასა მისსა.

⁶ შევცოდეთ ჩვენს მამებთან ერთად, ვქმენით უსჯულოება, ვიცრუეთ შენს წინაშე. ⁷ ჩვენმა მამებმა ეგვიპტეში ვერ შეიცნეს შენი საკვრველებანი, არც მრავალი შენი წყალობა გაიხსენეს და აგიჯანყდნენ მეწამულ ზღვაში გავლისას. ⁸ და იხსნა მან ისინი თავისი სახელისათვის, რათა შეიცნონ მისი ძლიერება; ⁹ და შერისხა მეწამულ ზღვას და დაშრა, და გაიყვანა უფსკრულში, ვითარცა უდაბნოში. ¹⁰ და გადაარჩინა ისინი მოძულეთა ხელთაგან და იხსნა მტერთა ხელთაგან. ¹¹ და დაფარა წყალმა მათი მაჭირვებელნი და ერთი მათგანიც არ გადარჩა. ¹² და ირწმუნეს მისი სიტყვა და აქეს მისი ღიღება. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყეს მისი საქმენი და არ დაუცადეს მის განზრახვას.

¹⁴ და გულმან უთქუა გულისთქუმაჲ უდაბნოსა შინა და განცადეს ღმერთი ურწყულსა შინა. ¹⁵ და მოსცა მათ თხოვაჲ მათი და მოუვლინა სავსებაჲ სულსა მათსა. ¹⁶ და განარისხეს მოსე ბანაკსა შინა და აპრონ, წმიდაჲ უფლისაჲ. ¹⁷ განელო ქუეყანაჲ და დანთქა დათან და დაფარა ბანაკი აბირონისი; ¹⁸ და ცეცხლი აღატყდა კრებულსა შორის მათსა, და აღმან შეწუნა ცოდვილნი. ¹⁹ და ქმნეს კბოჲ ქორებს და თაყუანის-სცეს კერპსა მას; ²⁰ და ცვალებს ღიღებაჲ მათი მსგავსად კბოჲსა მის თივისმჭამელისა. ²¹ და დაივიწყეს ღმერთისა მაცხოვარისა მათისაჲ, რომელმან ქმნა ღიღი-ღიღნი ეგვიპტეს შინა, ²² საკრველებანი მისნი ქუეყანასა მას ქამისსა და საშინელებანი მისნი ზღუასა მას ზედა მეწამულსა. ²³ და თქუა მოსრვაჲ მათი, არა თუძცა მოსე,

¹⁴ **ბე უყაოშინ ათაყარე უყაოროსთაყაშეო აჭრეყნასო ყინო ზე ჯინღრჭის იშჟითო აყითყაოსო ყინო.** ¹⁵ **ბე შასღრ შრო თღა-ურეო შრო ზე შააყოთინო სრჟისყერეო საყოსო შროსო.** ¹⁶ **ბე ჯრ-ნრმირსღეს შასი ყრნრჩსო ყინო ზე რითანი, თშიწრეო აყოროსო.** ¹⁷ **ლრნოთა აყოყრნრეო ზე ზრნთარ ზრონ ზე ზრჟრმირ ყრნრ-ჩი რყრითანისი;** ¹⁸ **ბე ღრღღოთო რორღღრე ღიყყაოსო ყითის შროს-სო, ზე რომინ ყოთაყინო ღაწორონი.** ¹⁹ **ბე იშინის იყსო ათ-მიყს ზე თრეყარნის-სღეს ღიითისო შრს;** ²⁰ **ბე ღრეოთის ზრჭეყერეო შროთი შსჯერისრეო იყსოსო შრს თოროსმჭრმყოთისო.** ²¹ **ბე ზროყო-თაყის იშითისო შრღწაყორითისო შროსო, მთაშოშინ იშინის ზრწ-ზრწნი ჟეყისღეს ყინო,** ²² **სრჩქითოყოყრნისი შინისი აყოყრნისო შრს ირშისო ზე სრყინოყოყრნისი შინისი ზოთარსო შრს ზეღრ შე-თრშაოსო.** ²³ **ბე თაყარე შასითორეო შროთი, რირე თაყშღრე შასი,**

¹⁴ გულისთქმა აღებრათ უდაბნოში და გამოსცადეს ღმერთი ურწყულ ადგილას. ¹⁵ და მისცა მათ მათი თხოვნისამებრ და მოუვლინა სისავსე მათ სულს. ¹⁶ და განარისხეს მოსე ბანაკში და აპრონი – უფლის წმიდანი. ¹⁷ გადაინსნა დედამიწა და შთანთქა დათან* და დაფარა აბირონის* ბანაკი. ¹⁸ და ალგზნო ცეცხლი მათ კრებულში და გადაწვა აღმა ცოდვილნი. ¹⁹ და შექმნეს ხბო ქორებთან* და თაყვანი სცეს კერპს. ²⁰ და გაცვალეს თავიანთი ღიღება თივის მჭამელი ხბოს მსგავსებაზე. ²¹ და დაივიწყეს მათი გადამრჩენელი ღმერთის, რომელმაც ქმნა ღიადი ეგვიპტეში, ²² მისი საოცრებანი ქამის ქვეყანაში და საშინელებანი მეწამულ ზღვაზე. ²³ და თქვა, რომ მოსპობდა მათ, რომ მოსე,

რჩეული მისი, დადგა სრვასა მას წინაშე მისსა, გარემიქცევად გულისწყრომაჲ მისი, რაჲთამცა არა მოსრნა იგინი.²⁴ და შეურაცხ-ყვეს ქვეყანაჲ იგი გულისსათქემელი და არა ჰრწმენა მათ სიტყვსა მისისაჲ;²⁵ დრტუნვი-დეს იგინი კარვებსა მათსა და არა ისმინეს ჳმაჲ უფლისაჲ.²⁶ და აღილო კელი მისი მათ ზედა დაცემად მათდა უდაბნოსა ზედა,²⁷ და დაცემად თეს-ლისა მათისა წარმართთა შორის და განბნევად მათდა სოფლებსა შორის.²⁸ და შეიბილწნეს იგინი ბელფეგორს და ჳამეს ნაგები მკუდართაჲ.²⁹ და განარისხეს იგი საქმითა მათითა, და განმრავლდა მათ ზედა დაცემაჲ.³⁰ და დადგა ფინეზ და ლხინება-ყო, და დაეყენა სრვაჲ;³¹ და შეერაცხა მას სი-მართლედ თესლითი თესლადმდე მიუკუნისამდე.³² და განარისხეს იგი

*მსიყაყათი შისი, ჳრწჳერ სითურსერ შერს რაინრეყო შისსერ, ჳრთითჳინ-
დეურღჳ ჳკაათარსყოქმასჳი შისი, მორთორმელრ რმორ შასმინრ იჳინი.
24 ორ ყორქმინრდე-ყოქმინ რსყოქმინრ იჳი ჳკაათარსსორქმასჳი ჳრ რმორ
რმინრ შრთ სრდექსრ შისინრ;*²⁵ *მინქმინორღჳს იჳინი ჳრთითჳინრ
შრთსრ ჳრ რმორ რსშინქს რმრ სყოქმარს.*²⁶ *ორ რორთა რყოქმინი ში-
სი შრთ რჳრ ჳრდექმღჳ შრთღჳ აქრეყმინსრ რჳრ,*²⁷ *ორ ჳრდექმღჳ
რქსორსრ შრთორსრ რრმინრმორთერ ყამინს ჳრ ჳრქმინყოქმინრ ჳრთღჳ
საყოქმინსრ ყამინს.*²⁸ *ორ ყორყოქმინქს იჳინი ყოქმყოქმინის ჳრ ცრქმინ
ჩრყოქმინი შქმასრმორთ.*²⁹ *ორ ჳრჩრთინრსრქს იჳი სრქმინორ შრთორთ, ჳრ
ჳრქმინორყოქმინრ ჳრთ რჳრ ჳრდექმ.*³⁰ *ორ ჳრწჳერ რინქს ჳრ რდე-
ჩყოქმინ-ყა, ჳრ ჳრყოქმინრ სითურს;*³¹ *ორ ყოქმინრდექს შრს სრქმინორყოქმ
რქსორთორი რქსორთრწმრქი შრქმინჩინრსრქი.*³² *ორ ჳრჩრთინრსრქს იჳი*

მისი რჩეული, არ დამდგარიყო მოსპობის დროს მის წინაშე მისი გულიწყრო-მის ასაცილებლად, რათა არ მოესპო ისინი.²⁴ და შეურაცხწყვეს სასურველი ქვეყანა და არ ირწმუნეს მისი სიტყვა.²⁵ დრტუნინავდნენ თავიანთ კარვებში და არ ისმინეს უფლის ხმა.²⁶ და აღმართა მათზე ხელი უდაბნოში მათ დასა-ცემად,²⁷ წარმართთა შორის მათი თესლის დასაცემად და ქვეყნებს შორის მათ გასაბნევად.²⁸ და შეიბილწნენ ისინი ბელფეგორში* და ჳამეს ნაკერ-პავი*.²⁹ და განარისხეს იგი თავიანთი საქმით და გამრავლდა მათში დაცემა.³⁰ და დადგა ფინეზი* და ქმნა საშველი და შეჩერდა მოსპობა.³¹ და შეერაცხა მას ეს სიმართლედ თაობიდან თაობამდე უკუნისამდე.³² და განარისხეს ის

წყალთა მათ ზედა ცილობისათა, და განბოროტნა მოსე მათთჳს, ³³ რამეთუ მათ განამწარეს სული მისი; და განუჩინა მათ ბაგითა თჳსითა. ³⁴ და არა მოსრნეს ნათესავნი იგი, რომელთაჲ ჰრქუა მათ უფალმან. ³⁵ და აერინეს წარმართთა და ისწავლნეს საქმენი მათნი; ³⁶ და ჰმონეს კერპთა მათთა, და ექმნა მათ იგი საცთურ; ³⁷ და დაუკლნეს ძენი მათნი და ასულნი მათნი ეშმაკთა. ³⁸ და დასთხიეს სისხლი უბრალოჲ, სისხლი ძეთა და ასულთა მათთაჲ, რომელი იგი უზორეს კერპსა მას ქანანისასა დაკლვით, მოისრა ქუეყანაჲ სისხლითა ³⁹ და შეიგინა საქმითა მათითა, რამეთუ ისიძვიდეს იგინი საქმეთა შინა მათთა. ⁴⁰ და განრისხნა გულისწყრომით უფალი ერსა თჳსსა ზედა და მოიძაგა სამკვდრებელი თჳსი; ⁴¹ და მისცნა იგინი კელთა მტერთასა, და ეუფლნეს მათ

რადგან მათ განამწარეს მისი სული; და უბრძანა მათ თავისი ბაგით. ³⁴ და არ მოსპეს ის ტომები, რომლებზეც მოუწოდა მათ უფალმა. ³⁵ და შეერივნენ წარმართებს და ისწავლეს მათი საქმეები. ³⁶ და ემსახურებოდნენ მათ კერპებს და განდა ეს მათთვის საცთური; ³⁷ და დაუკლეს თავიანთი ძენი და ასულები ეშმაკებს. ³⁸ და დაღვარეს უდანაშაულო სისხლი, თავიანთი ძეებისა და ასულების სისხლი, რომელიც შესწირეს მსხვერპლად ქანაანის კერპს და განადგურდა ქვეყანა სისხლით, ³⁹ და შეიბილწა მათი ნამოქმედართ, რადგან მრუშობდნენ თავიანთი საქმეებით. ⁴⁰ და განრისხდა უფალი თავის ერზე გულისწყრომით და შეიჯავრა თავისი სამკვიდრებელი. ⁴¹ და მისცა ისინი მტრებს ხელთ და დაეუფლნენ მათ

მოძულენი მათნი; ⁴² და აჭირვებდეს მათ მტერნი მათნი, და დამდაბლდეს იგინი ქუეშე კელსა მათსა. ⁴³ მრავალგზის იქსნნა იგინი, ხოლო მათ გან-ვე-ამწარეს იგი ზრახვითა მათითა და დამდაბლდეს უშჯულოებითა მათითა. ⁴⁴ და მოხედნა უფალმან ჭირსა მათსა, რაჟამს შეისმინა მან ვედრებისა მათისაჲ; ⁴⁵ და მოიქსენა აღთქუმისა თვისისაჲ და შეინანა მრავლითა წყალობითა თვისითა; ⁴⁶ და მისცნა იგინი საწყალობელად წინაშე ყოველთა წარმტყუენველთა მათთა. ⁴⁷ მაცხოვენ ჩუენ, უფალო ღმერთო ჩუენო, და შემკრიბენ ჩუენ წარმართთაგან, რაჲთა აუევართ სახელსა შენსა წმიდასა და ვიქადოდით ჩუენ ქებულეებითა შენითა. ⁴⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისა ამიერიტაგან და უკუნისამდე, და თქუას ყოველმან ერმან: იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

*შამაყოფნი შერთნი; ⁴² ორ რუიორიუცზის შერთ მღუიანი შერთნი, ჳრ ჳრმ-
ზრეცაზის რუიანი იაყოყუ ციოხსრ შერთს. ⁴³ შირიორიოგზის რცინირ
რუიანი, უათა შერთ ჳრნი-რუი-რმორიის რუი სირიორიორ შერთორ ჳრ
ზრმზრეცაზის აყყაყოთაყთორ შერთორ. ⁴⁴ ორ შაღუწნი აყფრომზნი
ცოხსრ შერთს, მირიქს ყოისშინი შრნი რუიწიოყისრ შერთს; ⁴⁵ ორ
შარიკიანი რითაქაქისრ თაქისრ ჳრ ყიანიანი შირიორიორიოთაყოთა
თაქითორ; ⁴⁶ ორ შირნი რუიანი სრთაყოთაყოთა ჳრთიყუ ყაყოთორ
ორიქმცყაყოთაყოთორ შერთორ. ⁴⁷ შრეცაყოთიანი სყოთნი, აყფროთა რმყოთათა
სყოთნი, ჳრ ყრმხიოყთნი სყოთნი ორიქმშითორიორნი, მირითორ რყოთითათ
სრეყოთსრ ყოთსრ ოშიზრსრ ჳრ რიქრწაწათ სყოთნი იყოყოთაყოთორ
ყოთნი. ⁴⁸ ხაყოთყოთა რთის აყოთორ რმყოთორ რსირსორსრ რშოთითორნი
ზრ აქყაქისრმშო, ჳრ თაქაქის ყაყოთაშნი რთშინი: იყოთნი, იყოთნი.*

ჳრწიყვრა

მათი მოძულენი. ⁴² და შეავიწროვეს ისინი მათმა მტრებმა და დაეუფლნენ მათ მათი მოძულენი. ⁴³ მრავალგზის იხსნა ისინი, ხოლო მათ კი გაამწარეს იგი თავიანთი ზრახვებით და დამცირდნენ თავიანთი უსჯულოების გამო. ⁴⁴ და მოხედა უფალმა მათ გასაჭირს, ოდეს შეისმინა მათი ვედრება. ⁴⁵ და გაიხსენა თავისი აღთქმა და შეინანა თავისი მრავალმოწყალებით. ⁴⁶ და გახადა ისინი შესაბრალისი ყველა მათ დამატყვევებელთათვის. ⁴⁷ გვაცხონე ჩვენ, ღმერთო ჩვენო, და შეგვკრიბე წარმართთაგან, რათა ვაღიაროთ შენი წმიდა სახელი და ვიამაყოთ შენი ქებით. ⁴⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისა ამიერიდან და უკუნისამდე და თქვას მთელმა ერმა: „იყოს, იყოს!“

დიდება

106. ალელუაჲ

¹ აუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი, ² თქუედ ქსნილთა უფლისათა, რომელნი იქსნნა კელისაგან მტერთაჲსა, ³ და ყოველთაგან სოფლებთა შეკრიბნა იგინი აღმოსავალით და დასავალით, ჩრდილოეთ და ზღვთ. ⁴ შესცთეს იგინი უდაბნოსა ურწყულსა, გზაჲ ქალაქისა სამკვდრებელისაჲ არა პოეს; ⁵ კშიოდა და სწყუროდა, და სუელი მათი მათგან მოაკლდა. ⁶ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან იქსნნა იგინი ⁷ და უძლოდა მათ გზასა წრფელსა, რაჲთა შევიდენ იგინი ქალაქსა მკვდრობისა მათისასა. ⁸ აუვარებდით უფალსა, წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ⁹ რამეთუ განაძლო სული

106. ოსტა

¹ *Տաղբութիւնս արարուք, մըշդոսպ ընչոս ղմի, մըշդոսպ աղպ-
հրսըմՅի ղմի յարուսպս թնի, 2 ՊիսպղՅ էսնիոսու արարուքուք, մա-
շիոսնի դսննիւ Կարուսղբն Յըդիսուսիւ, 3 Ծը Կարդոսուղբն սարդոյ-
սու Կղիսիւցնիւ ղդնի ղոմասղբոսու Յը Յըսղբոսու, խիՅիոսսոմ Յը
նոպտ. 4 Ֆիլտոյն ղդնի աղբըցնասը աղիոպարուք, ղնըս լըրուսլիսը
սըմիլՅնիսղբոսիւսըս ղմիւ ղարկ; 5 ՏըսաՅը Յը սրոպսիսաՅը, Յը սարու
Յըսու Յըսուղբն Յըսղբն դսննիւ ղդնի 7 Ծը աղիոսաՅը Յըս
ղնըսը լոմարուք, միսուք ԿղդրՅի ղդնի լըրուսլիսը ՅիլՅնիսըսը
Յըսիսըսը. 8 Տաղբութիւնս արարուք, յարուսպսնի թնիս Յը սըի-
լիսղբոսըսըս թնիս միսու կըլտըսը, 9 Խըմիսպ ղընըմիոս սարու*

106. ალილუია

¹ აღიარეთ უფალი, რადგან კეთილია, რადგან უკუნისამდეა წყალო-
ბა მისი! — ² თქვან უფლის მიერ დახსნილებმა, რომლებიც იხსნა მტერთა
ხელიდან, ³ ყველა ქვეყნიდან შეკრიბა ისინი, აღმოსავლეთიდან და დასავ-
ლეთიდან, ჩრდილოეთიდან და ზღვიდან. ⁴ შესცდნენ ისინი უწყლო უდაბ-
ნოში, ვერ იპოვეს დასამკვიდრებელი ქალაქის გზა. ⁵ შიოდათ და სწყურო-
დათ, და სული მათი დასუსტდა მათში. ⁶ შეჰღალადეს უფალს გასაჭირში
და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი, ⁷ და მიუძლოდა მათ სწორ გზაზე, რათა
შესულიყვნენ მათ დასამკვიდრებელ ქალაქში. ⁸ აღიარონ უფლის წყალო-
ბანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ⁹ რადგან გააძლო სული

კუეებული და სული მშვიერი აღავსო კეთილითა, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, კრულნი გლახაკებითა და რკინითა, ¹¹ რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და ზრახვაჲ მადლისაჲ განარისხეს; ¹² და დამდაბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს და არავინ იყო მწე მათდა. ¹³ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან განარინნა ივინი ¹⁴ და გამოიყვანნა ივინი ბნელისაგან და აჩრდილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათნი განხეთქნა. ¹⁵ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ¹⁶ რამეთუ შემეუსრნა ბჭენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეფუქნა. ¹⁷ შეეწია მათ გზისა მისგან უმჯულოებისა მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;

ჲაჲყუყუაო ჴე საჲოა მჲყოჲი რორჲოსა ჲეთორთორ, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, კრულნი გლახაკებითა და რკინითა, ¹¹ რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და ზრახვაჲ მადლისაჲ განარისხეს; ¹² და დამდაბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს და არავინ იყო მწე მათდა. ¹³ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან განარინნა ივინი ¹⁴ და გამოიყვანნა ივინი ბნელისაგან და აჩრდილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათნი განხეთქნა. ¹⁵ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ¹⁶ რამეთუ შემეუსრნა ბჭენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეფუქნა. ¹⁷ შეეწია მათ გზისა მისგან უმჯულოებისა მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;

არასძქონე და სული მშვიერი აღავსო სიკეთით, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა და სიკვდილის ჩრდილში, შეკრულნი სიგლახაკითა და რკინით, ¹¹ რადგან ეურჩნენ ღმერთის სიტყვას და უზენაესის ზრახვანი განარისხეს. ¹² და დამცირდა შრომაში მათი გული და არავინ იყო მათი შემწე. ¹³ შეჰღალადეს უფალს გასაჭირში და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ¹⁴ და გამოიყვანა ისინი სიბნელიდან და სიკვდილის ჩრდილიდან და მათი ბორკილები გახეთქა. ¹⁵ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ¹⁶ რადგან დაამსხვრია სპილენძის კარიბჭენი და რკინის კლიტეები დაღეწა. ¹⁷ იხსნა ისინი მათი უსჯულოების გზისგან, რადგან თავიანთი ცოდვებით დამცირდნენ.

¹⁸ ყოველი ჭამადი მოიძაგა სულმან მათმან, და მიეახლნეს ბჭეთა სიკუდილისათა. ¹⁹ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან აცხოვნნა იგინი. ²⁰ მოუვლინა სიტყუაჲ მისი და განკურნნა იგინი და იკსნნა იგინი განმხრწნელთაგან მათთა. ²¹ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკურველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ²² და შეწირედ მისა მსხუერპლი ქებისაჲ და უთხრობდედ საქმეთა მისთა სიხარულით. ²³ რომელნი შთავლენან ზღუასა ნავებითა და იქმან საქმესა წყალთა შინა მრავალთა, ²⁴ მათ იხილნეს საქმენი უფლისანი და საკურველებანი მისნი ღრმათა შინა. ²⁵ თქუა, და აღდგა ქარი ნიაგქარისაჲ, და ამაღლდეს ღელვანი მისნი; ²⁶ აღვლენან ცამდე, შთავლენან უფსკრულამდე; და სული მათი ძვრთა შინა დადნებოდა,

¹⁸ *ყაყოყოა ცუძრჭი შაითორჯერ საყომპრნი შრთშრნი, ჳრ შიორღრნიჲს ყვეყარ სრჩყაჭოთარსორ.* ¹⁹ *ორორჭ-ყოყის აყფორსრ შიშრით ყომსრ შრთსრ, ჳრ აყითორთრ შრთთორჯრნი რღწყარინირ იჯინი.* ²⁰ *შააყოთარირ სრცყაროა შირი ჳრ ჳრჩჩყაყინირ იჯინი ჳრ რკსნირ იჯინი ჳრჩჩყაყინორთორჯრნი შრთთრ.* ²¹ *ტაყორძიყეჭოთ აყფორსრ თყროთაყრნი შირნი ჳრ სრჩყაყოყოყეყრნი შირნი ძიოთრ ჩრღრორსრ,* ²² *ტრ ყყოთაიჭ შირსრ შსღყოთორთა იყოყისოა ჳრ ათღმაყეჭიჭ სრჩიშოთრ შირთრ სრღრძაყოთრ.* ²³ *იაშოთნი ყთორყოყინრნი ჳოთაყრსრ ჩრყოყათრ ჳრ რჩშრნი სრჩიშოთრ თყროთრ ყინრ შიორყოთორ,* ²⁴ *ტირთ იჯინიჲს სრჩიშოთრ აყფორსრნი ჳრ სრჩყაყოყოყეყრნი შირნი თიშრთრ ყინრ.* ²⁵ *ტიყარ, ჳრ რიშჯერ ირთი ჩრყოყირთირსოა, ჳრ რშრთომჭის თყოთორნი შირნი;* ²⁶ *ტოყოთოყინრნი ღრშჭი, ყთორყოყინრნი აყფსჩიყოთრშჭი; ჳრ საყოთი შრთი ძიქითრ ყინრ ჳრჭჩიყყაშრ,*

¹⁸ ყოველგვარი საჭმელი შეიძაგა მათმა სულმა და სიკვდილის კარიბჭეებს მიუახლოვდნენ. ¹⁹ შეჰღალადეს უფალს გასაჭირში და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ²⁰ მოუვლინა მათ თავისი სიტყვა და განკურნა ისინი და იხსნა ისინი განხრწნისაგან. ²¹ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ²² და შესწირონ მას ქების მსხვერპლი და აუწყონ მისი საქმენი სიხარულით; ²³ ვინც გადის ზღვაში გემებით და ჩადის საქმეებს მრავალ წყლებში, ²⁴ მათ იხილეს უფლის საქმენი და მისი საკვირველებანი სიღრმეებში. ²⁵ თქვა – და აღდგა ქარიშხალი, და აღიმართნენ მისი ტალღები; ²⁶ ცამდე აღიან, – ჩადიან უფსკრულამდე, და მათი სული გასაჭირში ილეოდა;

²⁷ შეშფოთნეს და შეძრწუნდეს, ვითარცა მთრვალნი, და ყოველი სიბრძნე მათი დაინთქა. ²⁸ ლალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათაგან გამოიყვანნა იგინი. ²⁹ და უბრძანა ნიაქვარსა, და იქცა ნიავად, და დასცხრეს ლელვანი მისნი; ³⁰ და იხარეს, რამეთუ დაყუდნეს, და მიუძღუა მათ ნავთსაყუდელსა ნებისა მისისასა. ³¹ აუვარებლით უფალსა წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა. ³² აღამაღლონ იგი კრებულსა შორის ერისასა და საყდრებსა შორის მოხუცებულთასა აქებდენ მას. ³³ დასხნა მდინარენი ოკრად და გამოსავალნი წყალთანი – წყურიელად, ³⁴ ქუეყანად ნაყოფიერი – ბიცად უკეთურებისათჳს მკვდრთა მისთაჲსა. ³⁵ დადვა უდაბნოჲ ტბად წყალთა და ქუეყანად ურწყული – გამოსადინელად წყალთა; ³⁶ დაამკვდრნა

²⁷ *ჰყუყუათნიჲს ჴე ყუთმიოაქნიჴის, ჟითორმღე შთითორთნი, ჴე ყა-
ჟოთთი სიყუთმიჲჲ შეთი ჴრინთაჲს. ²⁸ იორიჴ-ყოჲს აყოთისე შაშრით
ყინისე შეთსე, ჴე აქითორთე შეთთორჴენი ჴრეშაყოჲრინიე იჴინი. ²⁹ **ღე**
აყუთმიჲრე ნირეჟარისე, ჴე იქლე ნირეჟე, ჴე ჴრესეჟიჲს
იჟოთორნიე შინი; ³⁰ **ღე** იღრეჲს, ირეშეთაჲ ჴრეყაქნიჲს, ჴე შაყთ-
ითაჲ შეთ ნრეჟთსეყაქჴოსე ნიჴისე შისისესე. ³¹ **ტაჟორეჟიჴე**
აყოთისე თერთაყენიე შინი ჴე სრეჟითოჟოჴენიე შინი მითორ
ხრესესე. ³² **ტორეშოთანი** იჴი ხითეყათსე ყათის იჴისესე ჴე
სრეჴნიჴესე ყათის შაყაღეჴეთათსე რეჟეჴენი შეს. ³³ **ღრესე**
შჴინრეჟიჲს აქითეჴე ჴე ჴრეშასრეჟორნიე თერთორნიე – თეყითო-
თეჴე, ³⁴ **ქაჟოჲრინიე** ნრეყათოჟი – ყრეჴე აქითეჴეთიჴესეთის შეჟ-
ჴითორ შისორისე. ³⁵ **ღრეჴორ** აქრეჴენთა ჴეჴე თერთორ ჴე იჴოჴ-
ენიე აქითეყათი – ჴრეშასრეჴინოჴეჴე თერთორ; ³⁶ **ღრეშეჟნიჲს***

²⁷ შეშფოთდნენ და შეშინდნენ მთვრალეებით, და მთელი სიბრძნე დაეკარგათ. ²⁸ შეჰლალადეს უფალს გასაჭირში, და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ²⁹ და უბრძანა ქარიშხალს, და იქცა ნიავად, და დაცხრა მისი ლელვა; ³⁰ და გაიხარეს, რადგან ჩადვა და გაუძღვა მათ თავისი ნების ნავსაყუდელში. ³¹ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ³² აღამაღლონ იგი ხალხთა კრებულში და უხუცესთა ტახტებს შორის აქონ იგი, ³³ მან დააცარიელა მდინარენი და წყალთა სათავეები ამოაშრო; ³⁴ ნაყოფიერი მიწა აქცია მარილიანად, მის მკვიდრთა უკეთურების გამო, ³⁵ აქცია უდაბნო წყალთა ტბად და უწყლო ქვეყანა – წყლების წყაროდ; ³⁶ და დაამკვიდრა

მუნ მშვიდნი, და იშენეს ქალაქები საყოფელად მათდა, ³⁷ და ითესეს ყანები და დაასხეს ვენაკები და ყვეს ნაყოფი იფქლისაჲ. ³⁸ და აკურთხნა იგინი, და განმრავლდეს ფრიად, და საცხოვარი მათი არა შეამცირა. ³⁹ და მოაკლდეს და განბოროტნეს ჭირისაგან ძურთაჲსა და სალმობისა. ⁴⁰ მიეფინა შეურაცხებაჲ მთავართა ზედა მათთა, და შეაცთუნნა იგინი უვალსა და არაგ ზასა. ⁴¹ და შეეწია გლახაკსა უპოვარებასა შინა მისსა და უძლოდა, ვითარცა ცხოვარსა, ტომებსა მათსა. ⁴² იხილონ წრფელთა და იხარებდენ, და ყოველმან უმჯულოებამან დაიყოს პირი თჳსი. ⁴³ ვინ არს ბრძენ და დაიცვას ესე და გულისკმა-ყვნეს წყალობანი უფლისანი?

დიდებაჲ

შაჲნი შყოჲმნი, ჳე იყჲნიჲს იღოროიჲყჲ სოყაჲყოროჲშ პოროჲ, ³⁷ ბოროტისჲსი იღოროიჲ ჳე ჳოროსჲსი იღოროიჲჲჲ ჳე იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ³⁸ ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ³⁹ ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ⁴⁰ ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ⁴¹ ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ⁴² ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი. ⁴³ ბოროტისჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი იღოროიჲსი.

ჳიჳოჲჲსი

იქ მშვიდნი და აიშენეს მათ ქალაქები საცხოვრებლად, ³⁷ დათესეს ყანები და გააშენეს ვენახები და მიიღეს ხორბლის ნაყოფი. ³⁸ და აკურთხნა ისინი და გამრავლდნენ ფრიად, და მათი საქონელი არ შეამცირა. ³⁹ და დამცირდნენ ისინი და გაბოროტდნენ მძიმე გასაჭირებისა და ტანჯვათაგან. ⁴⁰ და აბუჩად ასაგდები გახდნენ მათი მთავრები და დააყენა ისინი უვალ და უგზოუკვლო გზისკენ. ⁴¹ და შეეწია გლახაკს უპოვარებისას* და მათ ტომებს, როგორც ცხვარს, უძლოდა წინ. ⁴² იხილავენ მართლები და გაიხარებენ, და ყოველი უსჯულოება დადუმდება. ⁴³ ვინ არის ბრძენი და დაიცავს ამას, და შეიცნობს უფლის წყალობებს?

დიდება

107. გალობაჲ, ფსალმუნი დავითისი

¹ განმზადებულ არს გული ჩემი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი; გაქებდე და გიგალობდე დიდებითა ჩემითა. ² განიღვძე, დიდებაო ჩემო, განიღვძე ფსალმუნითა და ებნითა; მე განვიღვძო განთიად. ³ აღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის, ⁴ რამეთუ დიდ არს ზეშთა ცათა წყალობაჲ შენი და ღრუბელთამდე არს ჭეშმარიტებაჲ შენი. ⁵ აჰმალლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი. ⁶ რათა იქსნენ საყუარელნი შენნი, მაცხოვრე მე მარჯუენითა შენითა და შეგესემინ ჩემი. ⁷ ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: აჰმალლდე და განვყო სიკიმაჲ და ღელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

107. ԼՆՆԶԳԼՏԱ, ՓՏՆՆԲԸՈՒՆ ԾՇԻԴԵՆԷ

¹ ԼըննՆըՇյգյապո ըիս զյապոս խիժ, յնիմտա, զըննՆըՇյգյապո ըիս զյապոս խիժ; զընիղցՇի Շը զըժըրոսացՇի ՇըՇյգյաթը խիժաթը. ² Լընիւղիմիղ, ՇըՇյգյըս խիժս, զընիւղիմիղ քըսըռննիւղիմի Շը զըցնիաթը; ժի զընիւղիւղիմիս զընիաթը. ³ Շըժըրիսիս ցըղն զիսըս ցսիսիս, սպըրոսս, Շը զըժըրոսացՇի ցըղն թղըսողցըսըս ցսիսիս, ⁴ խըժիղսսս ՇըՇ ըիս իղցթըսըս ըրաթը յըրոսացըս ցըղն Շը յիսսսցըրոսթըՇի ըիս ցըցըժըմիղցըս ցըղն. ⁵ ՇըռնըրոսՇի ըրաթը ցընը, յնիմտա, Շը քսըրըրոսըսըս քսըրըրոսըս իղցՇը ըիս ՇըՇյգյըս ցըղն. ⁶ խըսաթը զըքննիղ սըքսըրըսիղըս ցըղն, ժըըքսըրըս ժի ժընիղսսսցըրոսըս ցըղն Շը ցըղցըղ-սըղն խիժ. ⁷ Ընիմտա զըքսՇը յըժըրոս զըժն ժըսիս: ըղըժըրոսՇի Շը զընիղքս սըքսըրըս Շը յղղղ զըսըսսըրոսթըս զընիղնսժն.

107. გალობა, დავითის ფსალმუნი

¹ გამზადებულია გული ჩემი, ღმერთო, გამზადებულია გული ჩემი; გაქებ და გიგალობებ ჩემი დიდებით. ² გაიღვიძე, დიდებაო ჩემო, გაიღვიძე ფსალმუნითა და ებნით, განთიადზე გავიღვიძებ მე! ³ გაღვიარებ ერებს შორის, უფალო, და გიგალობებ ტომებს შორის; ⁴ რადგან დიდია, ზეცაზე მაღალია შენი წყალობა, და ღრუბლებამდეა შენი ჭეშმარიტება. ⁵ აჰმალლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს დედამიწაზეა შენი დიდება, ⁶ რათა დახსნილ იქნენ საყვარელნი შენნი, მისხენ მე შენი მარჯვენით და ისმინე ჩემი. ⁷ ღმერთმა თქვა თავის სიწმიდეში: „აჰმალლდები და გავყოფ სიკიმას და კარავთა ხეობას გავზომავ.“

⁸ ჩემი არს გალაად და ჩემი არს მანასე და ეფრემ, განმამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ, იუდა, მეუფე ჩემი, ⁹ მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისაჲ; იღუმიადმდე აღვიკუართნე კამლნი ჩემნი, მე უცხოთესლნი დამემორჩილნეს. ¹⁰ ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას შეცვულსა? ანუ ვინ მიმიძლუეს მე იღუმიადმდე, ¹¹ არა თუ შენ, ღმერთი, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა? ¹² მომეც ჩუენ შეწევნაჲ ჭირსა, რამეთუ ამო არს ცხორებაჲ კაცისაჲ. ¹³ ღმრთისა მიერ ვყოთ ძალი, და მან შეურაცხ-ყვნეს მტერნი ჩუენნი.

---

⁸ ხეში რისი ჟღერაღწეუ ზე სეში რისი შინისი ზე ეფრაიმი, ჟღერაღწეუ-
ხრეთიკეთი თორისი სეშისი, იაღწე, შიყაჟი სეში, ⁹ ჭარუ, სირი-
სისაჟი სეშისი; იწაჟიღწეუ რიჟიჟაჟიღმნიჟი ჟიშინი სეშნი,
ში აჟღაჟიღმნი ზეშიშიღმნი. ¹⁰ რინ შიჟიჟიღმნი ში ჟი-
ღმნი შინი ყოჟიჟიღმნი? რინაჟი რინი შიშიშიჟიღმნი ში იწაჟიღწეუ,
¹¹ რინ თაჟი ყინი, იშიში, იშიშიღმნი ჟღერაღწეუ სეშნი ზე რინი
იწაჟიღმნი იშიში თორიღწეუ სეშნი? ¹² ჭაჟიღმნი სეშნი ყოჟიჟიღმნი
ღმნი, იშიში თაჟი რინი რისი ჟღერაღწეუ ხრეთისი. ¹³ იშიშინი შიში
იჟიღმნი, ზე შინი ყოჟიჟიღმნი ჟღერაღწეუ სეშნი.

---

⁸ ჩემია გალაადი და ჩემია მანასე და ეფრემი ჩემი თავის სიმტკიცეა, იუდა – მე-
უფეა ჩემი, ⁹ მოაბი – ჩემი სასოების ქვაბი; იღუმიადმდე გავიწვდი ფენსამოსს,
უცხოტომელნი დამემორჩილებიან მე“. ¹⁰ ვინ შემყვანს მე დაცულ ქალაქ-
ში, ან ვინ წარმიძღვება მე იღუმიადმდე? ¹¹ ნუთუ შენ არა, ღმერთო, რომელ-
მაც განგვიშორე და არ გამოღიხარ, ღმერთო, ჩვენს მხედრობასთან ერთად?
¹² მოგვეც შეწევნა გასაჭირში, რადგან ამოა ხსნა ადამიანისგან. ¹³ ღმრთის
მეშვეობით ვიქმთ ძალას და ის აბუჩად აიგვებს ჩვენს მტრებს.

108. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ღმერთო, ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ; ² რამეთუ პირი ცოდვილისაჲ და პირი მზაკვარისაჲ ჩემ ზედა აელო, იტყოდეს ჩემთვის ენითა ზაკულითა; ³ და სიტყვთა სიძულილისაჲთა მომიცვეს მე, და მბრძოდეს მე ცუდად. ⁴ სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს, ხოლო მე ვილოცევდ. ⁵ და მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და სიძულილი – სიყუარულისა წილ ჩემისა. ⁶ დაადგინე ცოდვილი მის ზედა, და ეშმაკი დადევინ მარჯვენით მისა; ⁷ საშჯელისა მისისაგან გამოვედინ დაშჯილი, და ლოცვაჲ მისი ცოდვად შეერაცხენ მას. ⁸ იქმნედ დღენი მისნი მცირედ, და განსაგებელი მისი სხუამან მიიღენ. ⁹ იყვნედ შვილნი მისნი ობოლ, და ცოლი მისი – ქურივი. ¹⁰ შერყეულნი იცვალებიედ

108. ოცნისაჲნი, ფსალმუნი დავითისი

¹ *იშეთათა, იყურსო სიძისა ჩუა ზრეზაკაჲ; ² აიშეთათა ურთო ლაზ-ურთარსო ზრ ურთო შინდურდარსო სიძ ხიჯრ რეთა, იტყაჲს სიძთაჲს ურთო ზრეზაკათო; ³ ორ სიტყვით სიძარითარსოთა შაშრ-ურთი ში, ზრ შვითათაჲს ში ლაჯრე. ⁴ სიყარულისა სიძისა ორთა შრეშიწისა, ლათა ში ურთარსო. ⁵ ორ შაშრეჲს ში ცათარა იყ-თარსო ორთა ზრ სიძარითო – სიყარულისა ორთა სიძისა. ⁶ ორ-რეჯინი ლაზურთა შრე ხიჯრ, ზრ იტყარა ზრეჯინი შრეზაკარითა შრე; ⁷ სიყარულისა შრეზაკარა ზრეჯინი ზრეჯინი, ზრ თარსო შრე ლაზრეჲ ციქარსინი შრე. ⁸ სიძინი ზრეჯინი შრენი შრენი, ზრ ზრეჯინი შრენი სიძარსინი შრენი. ⁹ სიძინი ციქარსინი შრენი, ზრ ლათი შრე – იტარით. ¹⁰ შრეზაკარანი იტარითარსო*

108. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, ჩემი ქებისას ნუ დადუმდები! ² რადგან ცოდვილისა და მზაკვარის პირი ჩემზე დაილო, ლაპარაკობენ ჩემზე მზაკვარი ენით. ³ სიძულვილის სიტყვებით გარს შემომერტყნენ და მებრძვიან მე უმიზეზოდ. ⁴ ჩემი სიყვარულის წილ ცილს მწამებდნენ, – მე კი ვლოცულობდი; ⁵ მომაგეს მე ბოროტი კეთილის წილ და სიძულვილი – სიყვარულის წილ. ⁶ დაადგინე მასზე ცოდვილი და ეშმაკი დადგეს მის მარჯვნივ. ⁷ სამსჯავროდან დასჯილი გამოვიდეს და თავისი ლოცვა ცოდვად შეერაცხოს მას. ⁸ იყოს მისი დღეები მცირე და მისი საგამებლო სხვამ მიიღოს. ⁹ იყვნენ მისი შვილები ობლები და მისი ცოლი – ქვრივი. ¹⁰ შერყეულები დაეხეტებოდნენ

შვილნი მისნი და ითხოვედ, განვარდედ ივინი ნატამალისაგან მათისა. ¹¹ აღი-
ნილენ მოსესხებან ყოველივე, რაჲცა ეღვას მას, და აღიჭრედ უცხოთა ნაშ-
რომი მისი. ¹² ნუ ეპოებინ მას შემწვე, ნუცა იყოფინ შემწყნარებელ ობოლთა
მისთაჲ; ¹³ იყუნედ ნაშობნი მისნი მოსასრველად, და ნათესავსა შინა ერთ-
სა აღიკოცენ სახელი მისი. ¹⁴ აიკსენედ უშჯულოებაჲ მამათა მისთაჲ წი-
ნაშე უფლისა, და ცოდვაჲ დედისა მისისაჲ ნუ აღიკოცებინ. ¹⁵ იყვნედ წი-
ნაშე უფლისა მარადის, და მოისპედ ქუეყანით საკსენებელი მათი ¹⁶ ამის
წილ, რამეთუ არა მოიკსენა მან ყოფაჲ წყალობისაჲ და დევნა მან კაცი დავ-
რდომილი და გლახაკი და შეწუნებული გულითა მოკლვად. ¹⁷ და შეიყუარა
წყევლაჲ, და მივედინ მისა; და არა ინება კურთხევაჲ, და განემორენ მისგან.

---

*ყურთინი შისნი ჴრე რაფაერქუ, ჴრნირქიშქუ იჯინი ნიღეპრირისეჯენი
პრთირე. ¹¹ ტორეოთიჲნი შასისეღუქიჲნი ყაერეთორეო, ირეღე ეჭურეს შეს,
ჴრე რირიციქუ აყდეაჲრე ნიყითაში შისი. ¹² ნაყ ჴრათეყანი შეს ყუქოჲ,
ნაყდე რაფაერნი ყუქოქინირიყეოთ აყათორე შისორე; ¹³ სეყანიჲ ნიყათ-
ნი შისნი შასრესიორეოჲ, ჴრე ნიღთესერისე ყინე რითისე რორიქალეჲნი
სეღეოთი შისი. ¹⁴ ტრეფიქიჲნი აყცეაყრათეღეო პრეპრთე შისორეო ორინეყე
აყათირე, ჴრე ტრეფორეო ჴეჭრისე შისირეო ნაყ რორიქალეყანი. ¹⁵ სერინიჲ
ორინეყე აყათირე პრირეჭრის, ჴრე შარისიჲნი იქაყერენოთ სეფსეღიყეოთ
პრთი ¹⁶ ტშრის ოროთ, ირეპოთაყ რირე შარისეჲნი შენი ყაფრეო ოქერათეყ-
ნეო ჴრე ჴეერინე შენი ხიღე ჴრეირიშაშიოთი ჴრე ჴირიღეღეი ჴრე ყურათ-
ღეყაყოთი ჴრათორე პანხორეოჲ. ¹⁷ ტრე ყურაყარირე ოქურეო, ჴრე შარე-
ჭინი შისე; ჴრე რირე რიყეოთი ხაქითღეორეო, ჴრე ჴრეირეყათინი შისეჯენი.*

მისი შვილები და მათხოვრობდნენ, და გაძევებულ იქნენ თავიანთი ნანგრე-
ვებიდან. ¹¹ აღრიცხოს მისმა მევახშემ ყოველი, რაც ჰქონდეს მას და უც-
ხოებმა მიიტაცონ მისი ნაშრომი. ¹² ნუ ეყოლება შემწვე და ნურავინ იქნე-
ბა მის ობოლთა შემწყნარებელი. ¹³ მისი ნაშობნი მოსასპობად გაიწი-
რონ, ერთ თაობაში მოისპოს მისი სახელი. ¹⁴ გახსენებული იყოს მის მა-
მათა უსჯულოება უფლის წინაშე, და მისი დედის ცოდვა ნუ აღიხოცება. ¹⁵
¹⁵ იყვენ უფლის წინაშე მარადის და მოისპოს ქვეყნიდან მათი სახსე-
ნებელი, ¹⁶ იმის გამო, რომ არ გაიხსენა მოწყალების ქმნა, და სდევნი-
და დავრდომილ, გლახაკ და გულგატეხილ ადამიანს მოსაკლავად. ¹⁷ შე-
იყვარა წყევლა და მივა მასზე; არ ინება კურთხევა და განმორდება მას.

¹⁸ და შეიმოსა წყევამ, ვითარცა სამოსელი, და შთაკდა, ვითარცა წყალი, ნაწლევთა მისთა და, ვითარცა ზეთი ძუალთა მისთა; ¹⁹ ეყავნ მას, ვითარცა სამოსელი, რომელ შთაიცუამს და, ვითარცა სარტყელი, რომელსა მარადის გარეშეირტყამს. ²⁰ ესე არს საქმე მათი უფლისა მიერ, რომელნი მასმენდეს მე და რომელნი იტყოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა. ²¹ და შენ, უფალო, უფალო, ყავ ჩემ თანა სახელისა შენისათვს, რამეთუ ტკბილ არს წყალობამ შენი. ²² მიჰსენ მე, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე, და გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ შორის. ²³ და ვითარცა აჩრდილი, მიდრეკასა მისსა მოვაკლდი, განვიყარე, ვითარცა მკალთა. ²⁴ მუკლნი ჩემნი მოუძღურდეს მარხვისაგან, და კორცნი ჩემნი იცვალნეს ზეთისა მიერ. ²⁵ და ვიქმენი

¹⁸ **ღე ყუიძასუ იუყურეა, ჟოთრმილუ სრძასყოა, ზე ყთრეჴე, ჟოთრმილუ იულოა, ჩეოთოჟოთრ შრსოთ ზე, ჟოთრმილუ ჴოთი მიალოთრ შრსოთ;** ¹⁹**სერჟინ შრს, ჟოთრმილუ სრძასყოა, მამჟოთ ყთრეღყარშს ზე, ჟოთრმილუ სრძეყოა, მამჟოთსუ შრძორჴის ჴრძიოყოიძეღყარშს.** ²⁰**ისო რმის სრძეჴე შრთი აყოთრსუ შოჟი, მამჟოთნი შრსშოინჴის შო ზე მამჟოთნი იღყაჴის მამისუ საყოთრსუ სოჴისრსუ.** ²¹**ღე ყინ, აყოროთ, აყოროთ, ყოო სოჴ თრნი სრღყოთრსუ ყინისრთჴს, მორჴოთაჴ ძეყოთ რმის იყოროთყრეა ყინი.** ²²**ჴიჴისინ შო, მორჴოთაჴ ჴოთრღრეჴ ზე ჴოთრმ-ჴამჴოთ ჟოთრი შო, ზე ჴყოთ სოჴი ყოთმითოჴინჴე სოჴ ყათრის.** ²³**ღე ჟოთრმილუ რსმჴოთი, შრჴმოიღრსუ შრსსუ შაოთრეჴოჴე, ჴრჩოთოყოთი, ჟოთრმილუ შჩეოთრ.** ²⁴**ჴაჴოთნი სოჴნი შააჴოთოჴინჴის შრძეღყოთრს-ჴრჩ, ზე ᴁათრნი სოჴნი იღყოთრნიჴს ჴოთრსუ შოჟი.** ²⁵**ღე ჟოთრმილუ**

¹⁸ და შეიმოსა წყევლით, როგორც სამოსელით, და შევიდა წყალივით მის ნაწლავებში და ზეთივით მის ძელებში; ¹⁹ იყოს მისთვის ის სამოსივით, რომელსაც იცვამს, და სარტყელივით, რომელსაც მუდამ გარს შემოირტყამს. ²⁰ ეს არის უფლის საქმე მათზე, რომელნიც ცილს მწამებენ მე და რომელნიც ავს ამბობენ ჩემს სულზე. ²¹ და შენ, უფალო, უფალო, ჰქმენ ჩემთან შენი სახელისათვის, რადგან კეთილია წყალობა შენი. ²² მიხსენ, რადგან გლახაკი და დავრდომილი ვარ მე და ჩემი გული შეძრწუნდა ჩემში. ²³ ვითარცა ჩრდილი გადახრისას, ისე გაილიე, ჩამომიბერტყეს, როგორც კალია. ²⁴ მუხლები დამიუძღურდა მარხვისაგან, და ჩემი ხორცი შეიცვალა უზეთობით. ²⁵ და გავხდი

მე საყუდრელ მათდა; მიხილეს მე და შეხარნეს თავნი მათნი. ²⁶ შემეწიე მე, უფალო ღმერთო ჩემო, და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა. ²⁷ და ცნედ, რამეთუ კელი შენი ესე არს, და შენ, უფალო, ჰყავ ესე. ²⁸ იგინი სწყევდენ, და შენ აკურთხო; რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჰრცხუენოდის, ხოლო მონაჲ შენი იხარებდეს. ²⁹ შთაიცუედ კდემად, რომელნი მასმენდეს მე, და გარეშეიმოსედ, ვითარცა ორკეცი, სირცხული მათი. ³⁰ აუვარო უფალსა ფრიად პირითა ჩემითა და შორის მრავალთასა ვაქებდე მას, ³¹ რამეთუ დაუდგა მარჯუენით გლახაკსა, რაჲთა იქსნას მღევართაგან სული ჩემი.

დიდებაჲ

მე სრყაყუჭიჲთა შრთზე; შიღროჲს მე ჴე ყუღრმინჲს თრჲნი შრთნი.
²⁶ **ჴეშჲყოჲ მე, აყრთაჲ იშჲითაჲ სჲშა, ჴე შრღრაჲნი მე რყრ-
 თაყრთე ყრნიარე.** ²⁷ **ღე რნიჭ, მიშჲთაჲ იჲთა ყრნი რსჲ რმს, ჴე
 ყრნი, აყრთაჲ, რყრჲ რსჲ.** ²⁸ **სჲნი სრყაყუჭნი, ჴე ყრნი რჲაჲითლჲ;
 მთაშჲთნი რიჭჲაშთა რმორნი სჲშ იჲზე, რმღრაყრნიაჴის, რთაჲ
 შანიო ყრნი რღრმჲყუჭის.** ²⁹ **ჴორღრაყუჭ ჲზეშო, მთაშჲთნი შრსჲნი-
 ჴის მე, ჴე რღრმჲყრნიაჲსჲ, რთარმღრ ამიჲღრ, სრმღრაჲ შრთა.**
³⁰ **საყრთაჲ აყრთარე რმორე იჲთარე ჴეშთარე ჴე რთარე შრმარე
 თარე რრმჲყუჭჲ შრს, ³¹ ირსჲთაჲ ჴრაჲჲე შრმრჲაყრნი რრღრღრს,
 მრთარე რმსნრს შჲრღრმორღრნი სართა სჲშა.**

ჴეჴეღრ

მე მათი საყუდრებელი; დამინახეს და თავი გადააქნიეს. ²⁶ შემეწიე, უფალო, ღმერთო ჩემო, და მაცხოვრე შენი წყალობით. ²⁷ შეიცნონ, რომ ეს შენი ხელია და შენ, უფალო, ჰქმენ ასე. ²⁸ ისინი დამწყევლიან და შენ მაკურთხებ; ჩემზე აღმდგარნი შერცხვებიან, შენი მონა კი გაიხარებს. ²⁹ ჩაიცვან შერცხვენა ჩემმა მახეზღარებმა, და ორკეცად გარს შემოიხვიონ თავიანთი სირცხვილი. ³⁰ ვაღიარებ უფალს დიდად ჩემი პირით და მრავალთა შორის შევაქებ მას; ³¹ რადგან დაუდგა გლახაკს მარჯვნივ, რათა იხსნას მღევართაგან სული ჩემი.

დიდება